

Ordføreren for Forslagsstillingerne (*Carlsen-Skiødt*): Jeg vil gerne knytte nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremkommet. Jeg paaskønner i høj Grad det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Udtalelser og bl. a., at han godt kunde tænke sig at gaa ind i en Forhandling om Nedsættelse, eventuelt Bortfald af Tolden paa Glas, Drivhuskedler, Træ og den Slags Ting. Jeg forstod det saaledes og tror, jeg maa have Lov at forstaa det saaledes, at det ærede Medlem var villig til at gaa ind i en Forhandling om Sagen. Ligeledes vil jeg gerne udtale min Anerkendelse, for saa vidt angaar det andet Spørgsmaal, om Anvendelse af dansk Frugt. Det er alt sammen Ting, som kan tages op og drøftes i Sammenhæng med det Forslag, der er stillet af det konservative Parti.

Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil jeg gerne sige, at det er meget rigtigt, at Lovforslaget fremtræder som en permanent Toldlov, men det betyder jo ikke, at den ikke paa en eller anden Maade kan gøres tidsbegrænset. Det ærede Medlem læste et Stykke op af Bemærkningerne til Lovforslaget og mente, at der skulde være en Mod-sætning mellem disse Bemærkninger og det, Forslaget i øvrigt gik ud paa, og som jeg havde udtalt i min første Ordførelse. Det er meget rigtigt, at den Udvikling i Gartneriet, som der tales om i Bemærkningerne, er foregaaet i den sidste Menneskealder, men de vanskelige Forhold er kommet efter Krigen, og de har vist sig stærkere og stærkere Aar for Aar, efterhaanden som Udlandet er kommet i Gang med at producere Varerne. Markederne bliver færre og færre, efterhaanden som andre Lande lukker, og derfor faar vi en meget større Indførsel, end vi nogen Sinde før har haft. De af os, der husker noget tilbage i Tiden, eller som har tænkt over det Spørgsmaal, vil jo ogsaa vide, at gaar man en Del Aar tilbage, var Indførselen af udenlandsk Frugt meget lille i Forhold til, hvad den er nu; der er ikke Spor af Sammenligning. Jeg tænker slet ikke paa Krigsaarene, da der saa godt som ingen Indførsel var, men Indførselen før 1914 var ganske forsvindende i Forhold til den, vi har i Øjeblikket. Man behøver blot at gaa ud i Frihavnen og se paa, hvad der sælges ved Auktion to Gange om Ugen; saa vil man faa et Indblik i, hvilke kolossale Mængder af udenlandsk Frugt og Grønsager der indføres hertil.

Det ærede Medlem sagde, at det ikke var et beskedent Forslag, og at naar jeg havde anvendt dette Ord, var det ikke anvendt

rigtigt. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at jeg sagde, at det var et beskedent Forslag i Sammenligning med Forholdene i vore Nabolande Sverige og Norge, og jeg nævnte i denne Forbindelse nogle af Toldsatserne i disse Lande. Det ærede Medlem talte om de 4 Kr. pr. kg afskaarne Blomster, og jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem havde den Opfattelse, at det var en ganske forfærdelig Sats, men jeg maa som Fagmand sige, at 4 Kr. pr. kg Blomster er nu ikke saa forskrækkelig meget; af de Blomster, der indføres, Violer og meget andet, gaar der mange paa et kg.

Naar der i sin Tid og ogsaa nu er kommet Indsigelse fra Hospitaler og fra Vegetarerer, ja, saa kan man jo altid vente den Slags Indsigelser, fordi der gaas ud fra den Forudsætning, at en saadan Toldbeskyttelse vil give dyrere Varer, men dette er netop ikke bevist. Der er f. Eks. Hvidkaal. Vegetarerne siger: Hvis man spiser 18 Pund Hvidkaal om Dagen, faar man tilstrækkelig Næringsværdi. Vi vilde meget godt kunne avle den Hvidkaal, som Vegetarerne kan faa Brug for.

Jeg vil pege paa, at Sverige under den Toldbeskyttelse, de har der, har billigere Priser paa flere Varer end vi, skønt vort Land ligger aabent, netop fordi vi for en stor Dels Vedkommende maa nøjes med det, der kommer fra Udlandet.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg gerne gøre en Bemærkning angaaende Grønkonserver. Naar det ærede Medlem oplyste, at i 1924 var Indførselen hertil lige saa stor som i 1926, og meget villigt eller maaske rettere meget uvilligt maatte indrømme, at i 1925 kom Krisen, og nu i 1926 indførtes der næsten for samme Beløb som i 1924, nemlig for 193 000 Kr., vil jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem her har glemt at tage Kronestigningen i Betragtning. I 1924 var Kronens Værdi 60—65 Ø., nu er den 100 Ø., og derfor vil de to Beløb stillet ved Siden af hinanden ikke sige det samme. Det har vist sig, at efter at Afgiften paa Grønkonserver blev nedsat til 40 Ø., er Fabrikationen af Grønkonserver blevet mindre, og jeg er af den Overbevisning, at vi meget vel kunde avle ogsaa for de 193 000 Kr., som man i 1926 har indført hertil.

I øvrigt vil jeg haabe, at man gennem Forhandlingerne i Udvalget vil kunne opnaa et Resultat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.